

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

ТЕМА: **ОСОБЛИВІ ПОРЯДКИ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОВАДЖЕННЯ.**

КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ НА ПІДСТАВІ УГОД

професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

ПЛАН:

1. Поняття угод в кримінальному провадженні.

2. Кримінальні провадження на підставі угод.

2.1 Угода про примирення: визначення, зміст угоди, наслідки укладання та затвердження угоди та наслідки невиконання угод.

2.2. Угода про визнання винуватості: визначення, зміст угоди, наслідки укладання та затвердження угоди та наслідки невиконання угод.

3. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
3. Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11.12.2015. № 13 Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0013740-15>.
4. Узагальнення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ судової практики здійснення кримінального провадження на підставі угод від 22.01.2014. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html
5. Рішення Європейського Суду з прав людини від 20.12.2018 у справі Медведєв і Костюк проти України. URL: <https://minjust.gov.ua/m/rishennya-schodo-suti-za-alfavitom>
6. Рішення Європейського Суду з прав людини від 10.02.2011 р. у справі «Харченко проти України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_662#Text

1. Угоди в кримінальному провадженні

«Угода - домовленість громадян...»

Угоди в кримінальному провадженні – інститут кримінального провадження, спрямований на скорочення та спрощення процедури розгляду кримінальних проваджень, зменшення строків перебування осіб під вартою, заощадження ресурсів та часу, зменшення навантаження на органи досудового розслідування та суд.

Основною метою провадження на підставі угод є процесуальна економія і досягнення оптимального балансу між інтересами протилежних суб'єктів кримінального провадження.

Надання сторонам можливостей щодо укладення угод у кримінальному провадженні має на меті виробити таку процедуру кримінального процесу, яка б пришвидшувала його завершення без застосування усього комплексу визначених кримінальним процесуальним законом засобів, виконуючи при цьому усі завдання, які стоять перед кримінальним судочинством.

Інститут угод у кримінальному
провадженні жодним чином не
кореспондуються з інститутом
звільнення від кримінальної
відповідальності, є
взаємовиключними та
потребують розмежування.

Види угод у кримінальному провадженні

(ст. 468 КПК України)

Угода про примирення
між потерпілим та
підозрюваним чи
обвинуваченим

*Угода про визнання
винуватості*
між прокурором та
підозрюваним чи
обвинуваченим

Угода про примирення

чітко визначено розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування, чи, як альтернатива – перелік дій, які підозрюваний або обвинувачений зобов'язаний вчинити на користь потерпілого, та строк їх вчинення

Угода про визнання винуватості

беззастережне визнання підозрюваним (обвинуваченим) своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення та умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення (обов'язкові складові змісту угоди), обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою, якщо такі домовленості мали місце (необов'язкова чи субсидіарна складова змісту угоди)

Укладення угоди про примирення або про визнання
винуватості може ініціюватися
в будь-який момент
після повідомлення особі про підозру
до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку
(ч. 5 ст. 469 КПК України)

2.1. Угода про примирення

Угода про примирення у кримінальному провадженні – угода, яка укладається між потерпілим, підозрюваним чи обвинуваченим, в якій закріплюються дії, пов'язані із вчиненням правопорушення, які повинен здійснити підозрюваний (обвинувачений) на користь потерпілого, а також умови відповідальності підозрюваного або обвинуваченого.

При чому в угоді можуть бути передбачені як дії, спрямовані на відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, так і дії не пов'язані з відшкодуванням шкоди, але пов'язані з правопорушенням (ст. 471 КПК України)

Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого.

Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення (ч. 3 ст. 469 КПК України).

Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, **не допускається** (ч. 3 ст. 469 КПК України).

У разі завдання шкоди юридичній особі угоду про примирення може бути укладено з представником цієї особи – керівником юридичної особи, іншою особою, уповноваженою законом або установчими документами, працівником юридичної особи за дорученням, особою, яка має право бути захисником у кримінальному провадженні відповідно до укладеної з нею угоди на представництво.

У зв'язку із цим, якщо потерпілим є юридична особа, до матеріалів кримінального провадження мають додаватися копії документів, що підтверджують правомочність конкретної особи представляти її інтереси, а в угоді у разі посилення на представника потрібно зазначати реквізити цих документів.

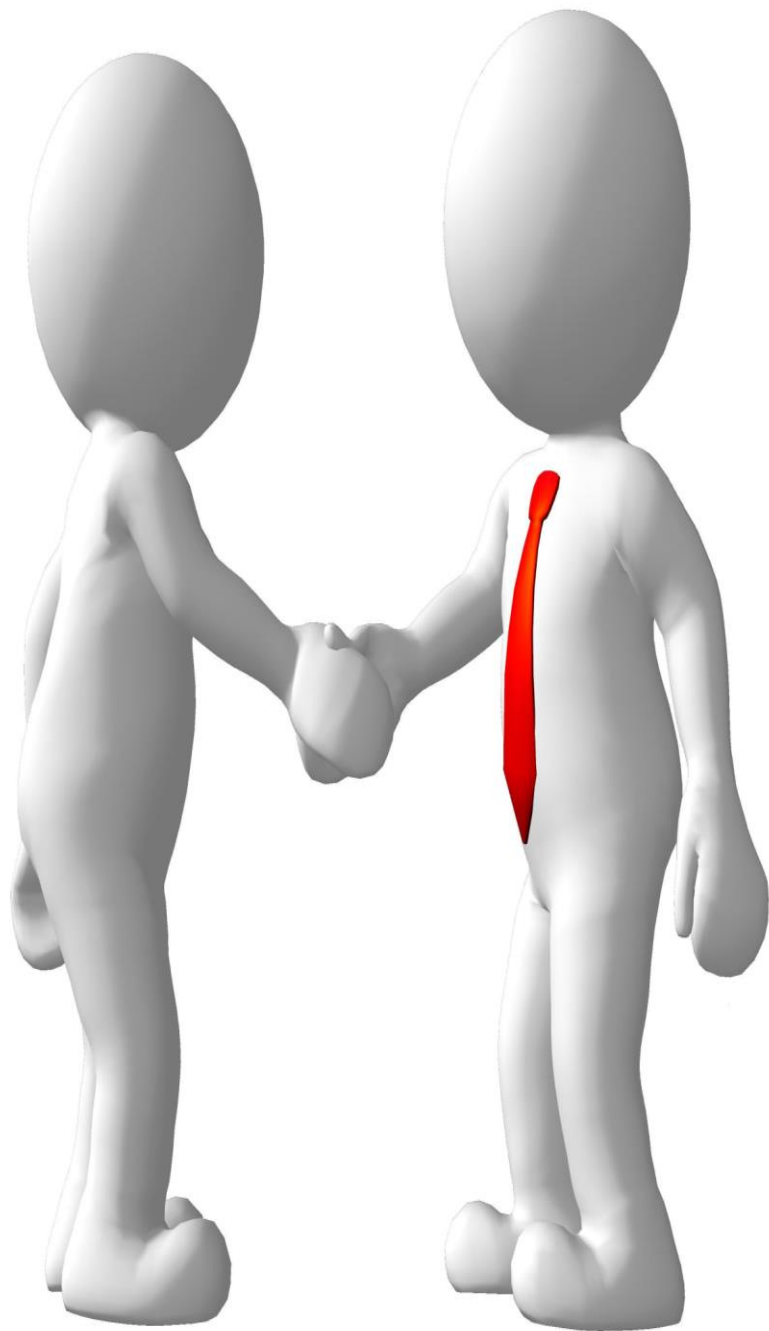
Варто враховувати, що представник користується процесуальними правами потерпілого, інтереси якого він представляє, за винятком процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо потерпілим і не може бути доручена представникові. *Зважаючи на викладене, неправильно є практика укладення угод з неналежними особами, зокрема з представником неповнолітнього потерпілого.*

Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самотійно потерпілим і підозрюваним, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами
(за винятком слідчого, дізнавача, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

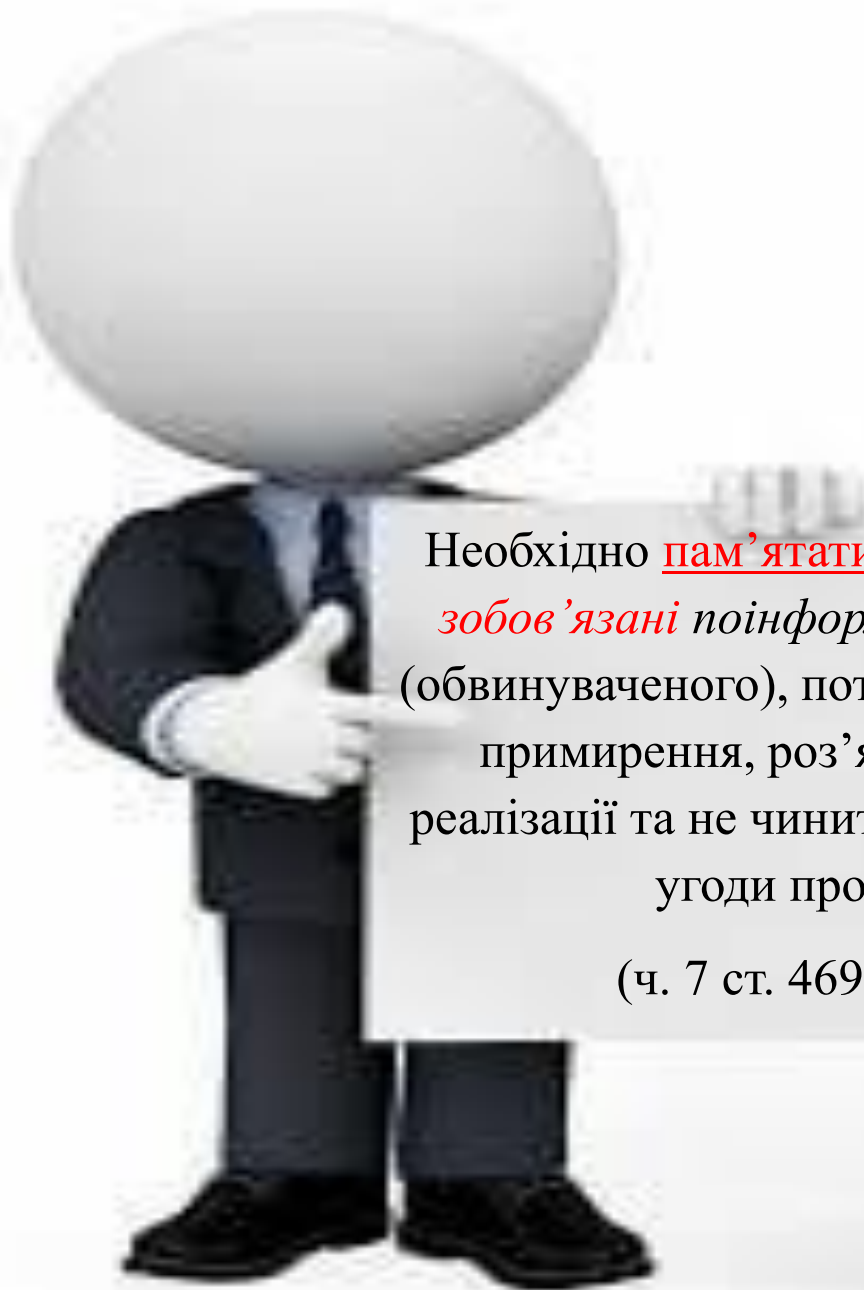

Особи, які брали участь в
укладенні та виконанні
угоди про примирення у
кримінальному
провадженні, *не можуть*
бути допитані як свідки
щодо обставин, які стали їм
відомі у зв'язку з участю в
укладенні та виконанні
угоди про примирення
(п.8 ч. 2 ст. 65 КПК)

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених ст. 44 КПК України.

Необхідно пам'ятати, що слідчий, прокурор *зобов'язані* поінформувати підозрюваного (обвинуваченого), потерпілого про їх право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення
(ч. 7 ст. 469 КПК України)

У випадку, якщо кримінальне провадження здійснюється щодо *кількох осіб*, які підозрюються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними, угода *може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних*.

Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У випадку, якщо в кримінальному провадженні *беруть участь кілька потерпілих* від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

Якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Угода про примирення також може укладатися, якщо її сторонами чи стороною є неповнолітні.

У такому випадку угода укладається за участю законних представників і захисників неповнолітніх.

При цьому якщо неповнолітній досяг 16-ти річного віку, він має право укласти угоду про примирення самостійно, але за наявності згоди його законного представника.

Якщо ж неповнолітній не досяг 16 років, угоду про примирення за його згодою укладає законний представник неповнолітнього. Про надання згоди неповнолітнім, його законним представником у наведених вище випадках обов'язково має бути зазначено в угоді про примирення.

Такий підхід слід використовувати, коли укладається угода про визнання винуватості з неповнолітнім підозрюваним, обвинуваченим.

ЗМІСТ УГОДИ ПРО ПРИМИРЕННЯ:

в угоді про примирення зазначаються (ст. 471 КПК України):

- її сторони (процесуальний статус сторін, ППП)
- формулювання підозри чи обвинувачення
- правова кваліфікація із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність
- істотні для відповідного кримінального провадження обставини
- розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування чи перелік дій не пов'язаних з відшкодуванням шкоди, які підозрюваний чи обвинувачений зобов'язані вчинити на користь потерпілого, строк їх вчинення
- узгоджене покарання та згода сторін на його призначення
- наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені ст. 473 КПК України
- наслідки невиконання угоди
- в угоді зазначається дата її укладення, та вона скріплюється підписами сторін

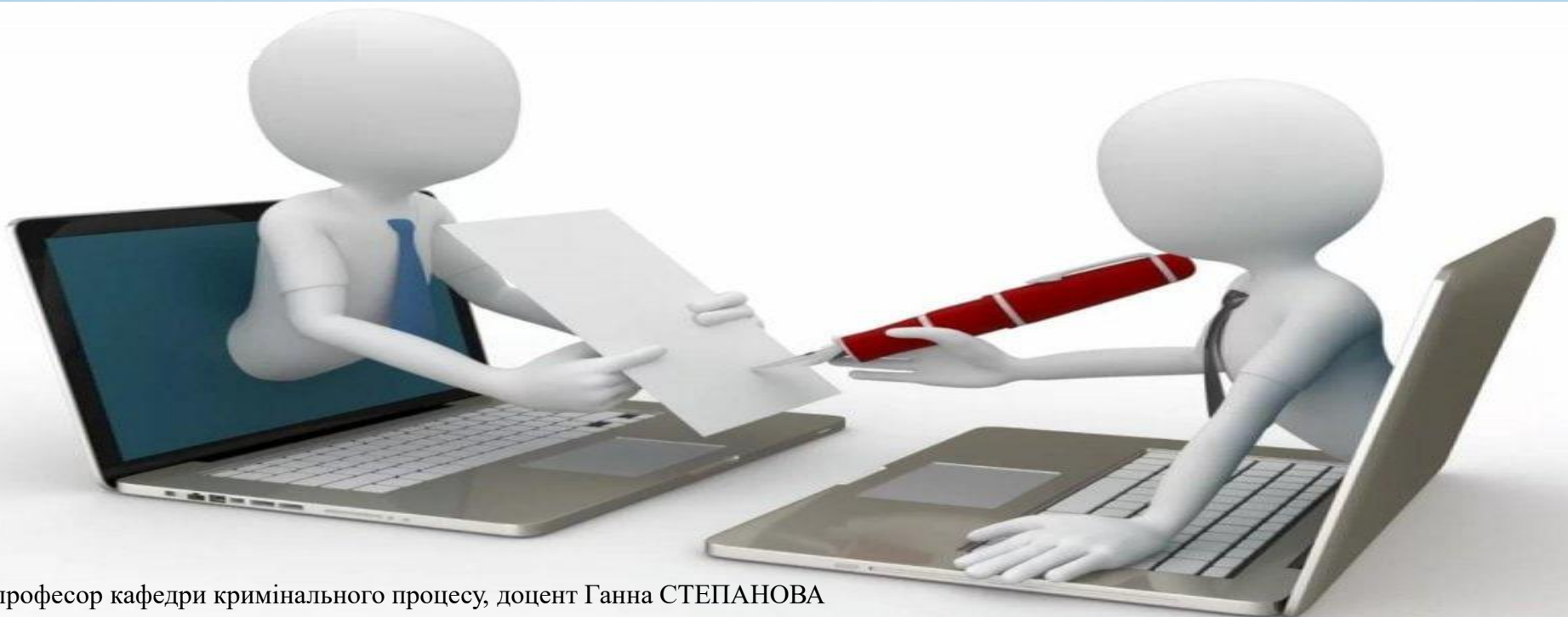
Угода про примирення укладається в 4 примірниках !!!

1-й примірник – приєднується до обвинувального акту та
направляється до суду

2-й примірник – надається прокурору

3-й примірник – підозрюваному

4-й примірник – потерпілому

Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

- *для підозрюваного* – обмеження права оскарження вироку, згідно ст.ст. 394 і 424 КПК України та відмова від здійснення прав, передбачених п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України.
- *для потерпілого* – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями ст.ст. 394 і 424 КПК України та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення, змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

Мета провадження на підставі угоди про примирення – настання суб'єктивно бажаного результату, який повинен настати після її укладення та затвердження (відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням).

Угода лише тоді відповідає вимогам закону, якщо в ній чітко визначено розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування, чи, як альтернатива – перелік дій, які підозрюваний або обвинувачений зобов'язаний вчинити на користь потерпілого, та строк їх вчинення.

2.2. Угода про визнання винуватості

Угода про визнання винуватості «plea deal» – це домовленість між прокурором та підозрюваним (обвинуваченим) **щодо визнання останнім вини вчинення кримінального правопорушення**

ПЕРЕВАГИ:

- ***для обвинуваченого*** – уникнення невизначеності щодо виду та розміру покарання за результатами судового розгляду; у деяких випадках – застосування альтернативного покарання або його зниження, можливість звільнення від покарання.
- ***для прокурора*** – можливість зменшення бюджетних витрат та економія процесуального часу; зниження навантаження на прокуратуру з підтримання державного обвинувачення в суді, забезпечення більшої ефективності системи кримінального судочинства; усунення певною мірою перспективи оскарження судового рішення (здійснення перегляду апеляційною та касаційною інстанціями).

Критерієм, який визначає можливість і доцільність ініціювання та укладення угоди про визнання винуватості, є наявність суспільного інтересу в забезпеченні швидкого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень, а також у запобіганні, виявленні більш тяжких кримінальних правопорушень.

Водночас матеріали проваджень свідчать про те, що досудове розслідування, незважаючи на формальний склад вчинених кримінальних правопорушень і визнання вини підозрюваним (обвинуваченим), проводиться в повному обсязі, при цьому задіяний увесь спектр розшукових і слідчих дій, як наслідок, процесуальні строки не скорочуються, а угода ж фактично стосується лише міри покарання, що конкретніше буде розглянуто нижче.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо (ч. 4 ст. 469 КПК України):

- кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;
- особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;
- особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

*Угода про визнання
винуватості між
прокурором та
підозрюваним чи
обвинуваченим може
бути укладена щодо
кримінальних проступків,
злочинів, внаслідок яких
шкода завдана лише
державним чи суспільним
інтересам.*

Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

*угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою
прокурора або підозрюваного
(ч. 2 ст. 469 КПК України).*

*участь захисника є обов'язковою у разі укладення угоди між прокурором та
підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості – з моменту
ініціювання укладення такої угоди.*

Роль захисника при укладанні угоди про визнання винуватості

Правова допомога

підозрюваному (обвинуваченому) до початку укладання угоди:

- роз'яснення процесуальних прав;
- ознайомлення з матеріалами провадження;
- роз'яснення суті і характеру повідомлення про підозру (пред'явленого обвинувачення);
- роз'яснення поняття угоди, наслідки укладання та невиконання умов угоди.

Правова допомога

підозрюваному (обвинуваченому) при укладання угоди:

- прийняття участі в переговорах та підписанні угоди сторонами;
- оцінка прийнятності угоди;
- уточнення позицій сторін угоди;
- перевірка та узгодження змісту угоди.

У разі недосягнення
згоди щодо укладення
угоди факт її ініціювання
і затвердження, що були
зроблені з метою її
досягнення, не можуть
розглядатися як визнання
своєї винуватості.

Якщо кримінальне провадження здійснюється *стосовно кількох осіб*, які підозрюються/обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згоди щодо укладення угоди досягнуто не з усіма підозрюваними/обвинуваченими, відповідно до вимог абз. 1 ч. 8 ст. 469 КПК України *угоду може бути укладено з одним (кількома) із підозрюваних/обвинувачених.*

Кримінальне провадження стосовно особи (осіб), з якими досягнуто згоду щодо укладення угоди про визнання винуватості, на підставі постанови прокурора або ухвали суду підлягає виділенню в окреме провадження залежно від того, на якій із стадій кримінального провадження сторонами було ініційовано укладення угоди.

Слід враховувати, що відповідно до ст. 472 КПК України в угоді про визнання винуватості серед інших обставин зазначається про беззастережне визнання підозрюваним (обвинуваченим) своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення та умови часткового звільнення підозрюваного (обвинуваченого) від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення (обов'язкові складові змісту угоди), а також обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою, якщо такі домовленості мали місце (необов'язкова чи субсидіарна складова змісту угоди).

При цьому слід зважати, що вирок ухвалений на підставі угоди у такому випадку (стосовно однієї із декількох осіб) не має преюдиційного значення для кримінального провадження відносно інших осіб, а визнання винуватості першою не є доказом вини останніх.

P.S. Преюдиційність (лат. *praejudicialis* – те, що стосується попереднього судового рішення) – прийняття без доказування та перевірки фактів, які були встановлені процедурно іншим судом в іншій справі. Обов’язок суду, який розглядає справу, визнати такими, що не потребують доказування, обставини, встановлені рішенням суду, яке набрало законної сили.

Преюдиціальність дає привілей стороні у справі повторно не доказувати такі факти для обґрунтування своїх позовних вимог, а іншій стороні не дає права спростовувати ці факти іншими засобами доказування.

Під беззастережним визнанням винуватості підозрюваним (обвинуваченим) слід розуміти безумовне (повне) визнання ним своєї винуватості у вчиненні інкримінованого органом досудового розслідування кримінального правопорушення.

Прокурор при вирішенні питання про укладення угоди про визнання винуватості зобов'язаний враховувати такі обставини (ст. 470 КПК України):

- ступінь та характер сприяння підозрюваного чи обвинуваченого у проведенні кримінального провадження щодо нього або інших осіб;
- характер і тяжкість підозри;
- наявність суспільного інтересу в забезпеченні більш швидшого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень;
- наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень.

В угоді про визнання винуватості зазначаються (ст. 472 КПК України):

- її сторони (процесуальний статус сторін, ППП)
- формулювання підозри чи обвинувачення
- його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність
- істотні для відповідного кримінального провадження обставини
- беззастережне визнання підозрюваним своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення
- обов'язки підозрюваного щодо співробітництва у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце)
- умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення
- узгоджене покарання та згода підозрюваного на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням;
- наслідки укладення та затвердження угоди
- наслідки невиконання угоди
- в угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін

Угода про визнання винуватості укладається в 4 примірниках !!!

1-й примірник – приєднується до обвинувального акту та
направляється до суду

2-й примірник – надається прокурору

3-й примірник – підозрюваному (обвинуваченому)

4-й примірник – захиснику підозрюваного (обвинуваченого)

Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями ст.ст. 394 і 424 КПК України, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абз. 1, 4 п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України.
(ч. 2 ст. 473 КПК України)

При досягненні угоди під час досудового розслідування – обвинувальний акт з підписаною сторонами угодою невідкладно надсилається до суду.

Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості є:

- **для прокурора** – обмеження права оскарження вироку, згідно ст.ст. 394 і 424 КПК України.
- **для підозрюваного** – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями ст.ст. 394 і 424 КПК України та відмова від здійснення прав, передбачених абз. 1, 4 п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України.

При досягненні угоди під час досудового розслідування – обвинувальний акт з підписаною сторонами угодою невідкладно надсилається до суду

Прокурор має право відкласти направлення до суду обвинувального акта з підписаною сторонами угодою до отримання висновку експерта або завершення проведення інших слідчих (розшукових) дій, які необхідні для збирання та фіксації доказів, що можуть бути втрачені зі впливом часу, або які не можливо буде провести пізніше без суттєвої шкоди для їх результату у разі відмови суду в затвердженні угоди.

Повторне звернення з

- угодою в одному кримінальному провадженні не допускається.*

Ухвала про відмову у
затвердженні угоди
оскарженню не підлягає.

ЄСПЛ неодноразово констатував порушення п. 3 ст. 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою.

Як приклад, можна навести «свіже» рішення ЄСПЛ від 20.12.2018 у справі «Медведев і Костюк проти України», в якій заявники скаржилися на надмірне тримання під вартою під час досудового слідства.

У справах «Харченко проти України» (*kharchenko v. Ukraine*) (заява № 40107/02, від 10.02.2011 р.) Та «Ігнатов проти України» (*ignatov v. Ukraine*) (заява № 40583/15, від 15.12.2016 р.) ЄСПЛ вже встановлював порушення щодо аналогічних питань.

Варто зауважити, що, оскільки угода про визнання винуватості може бути укладена в тому числі у провадженні щодо тяжких злочинів, *велике значення має обґрунтування забезпечення співвідношення суспільного інтересу та приватного інтересу підозрюваного, обвинуваченого.* У цьому випадку інтерес держави (суспільства) щодо призначення належного покарання винному може підпорядковуватися зацікавленості в підвищенні ефективності досудового розслідування.

Тобто в обмін на узгоджену міру покарання підозрюваний (обвинувачений) мав би сприяти викриттю співучасників злочину, повідомляти схему злочинної діяльності тощо.

Не допускається включення в угоди про визнання винуватості зобов'язань, що прямо суперечать вимогам закону.

*Наприклад, обов'язок повністю відшкодувати державі витрати на залучення експертів для проведення експертизи, який має бути виконано до встановленої в угоді дати. **Відшкодування обвинуваченим даного виду процесуальних витрат забезпечено відповідним механізмом і не може бути предметом угоди.***

ПІДСТАВИ ВІДМОВИ СУДУ В ЗАТВЕРДЖЕННІ УГОД ПРО ПРИМИРЕННЯ ТА ПРО ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ:

- *обраний вид покарання суперечить вимогам КК України*
- *допущена неправильна правова кваліфікація кримінального правопорушення*
- *при призначенні в угоді покарання за сукупністю злочинів не враховано вимоги ст. 70 КК України*
- *укладання угоди за ініціативи слідчого або під час укладання угоди про примирення були присутні працівники НП, що суперечить умовам добровільності*
- *укладання угоди було не добровільним, сторони не примирились або відмовились від раніше укладеної угоди*

Загальний порядок судового провадження на підставі угоди (ст. 474 КПК України)

- розгляд щодо угоди проводиться судом під час підготовчого судового засідання за обов'язкової участі сторін угоди з повідомленням інших учасників судового провадження. відсутність інших учасників судового провадження не є перешкодою для розгляду.
- якщо угоди досягнуто під час судового провадження, суд невідкладно зупиняє проведення процесуальних дій і переходить до розгляду угоди.

- Суд зобов'язаний переконатися у судовому засіданні, що укладення угоди сторонами є добровільним, тобто не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді.
- Для з'ясування добровільності укладення угоди у разі необхідності суд має право витребувати документи, у тому числі скарги підозрюваного чи обвинуваченого, подані ним під час кримінального провадження, та рішення за наслідками їх розгляду, а також викликати в судове засідання осіб та опитувати їх.

Суд при затвердженні вироку на підставі угоди та призначенні покарання зобов'язаний перевірити угоду на відповідність вимогам кримінального процесуального закону та закону про кримінальну відповідальність.

За таких обставин сторони угоди, визначаючи покарання, зобов'язані дотримуватись положень розділу XI «Призначення покарання» КК України.

За правилом ч. 1 ст. 69 КК України за наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може, крім випадків засудження за корупційний злочин, призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК України, або перейти до іншого, більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК України за цей злочин.

У цьому випадку суд не має права призначити покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої для такого виду покарання в Загальній частині КК України.

Відповідно до п. 12 Постанови Пленуму ВСУ № 13 від 11.12.2015 «Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод» сторони мають право узгоджувати покарання, враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного і обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання (п. 3 ч. 1 ст. 65 КК України).

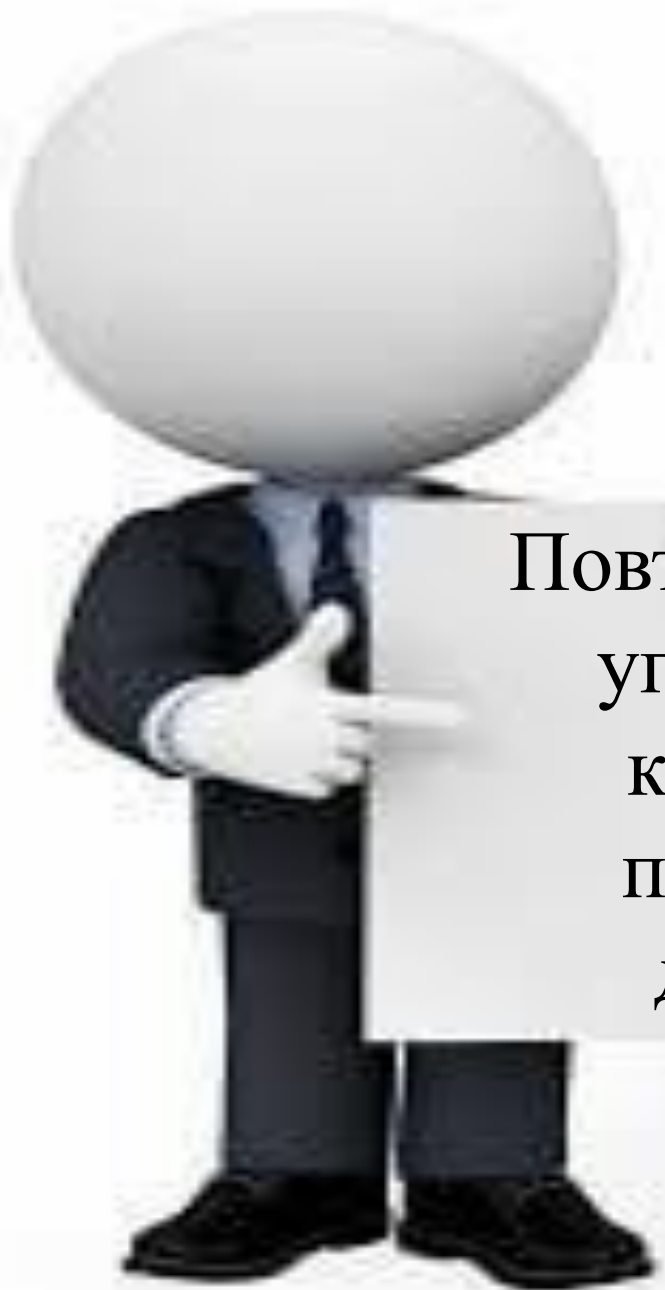
За наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного сторони угоди з огляду на положення статей 65, 75 КК України мають право, використовуючи положення ст. 69 КК України, узгоджувати:

- а) основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК України АБО
- б) інше основне покарання, більш м'який його вид, не зазначений у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК за цей злочин;
- в) не визначати додаткове покарання, передбачене у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК України як обов'язкове, за винятком випадків, встановлених ч. 2 ст. 69 КК України.

При відмові судом у затвердженні угоди – досудове розслідування або судове провадження продовжуються у загальному порядку.

Вирок на підставі угоди може бути оскаржений у порядку, передбаченому КПК, з підстав, передбачених ст. 394 КПК України.

Повторне звернення з
угодою в одному
кримінальному
провадженні не
допускається.

Наслідки невиконання угоди (ст. 476 КПК України)

У разі невиконання угоди про примирення або про визнання винуватості потерпілий чи прокурор відповідно мають право звернутися до суду, який затвердив таку угоду, з клопотанням про скасування вироку.

Клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода, може бути подано протягом встановлених законом строків давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення відповідного кримінального правопорушення.

Суд своєю ухвалою скасовує вирок, яким затверджена угода, якщо особа, яка звернулася з відповідним клопотанням, доведе, що засуджений не виконав умови угоди.

Наслідком скасування вироку є призначення судового розгляду в загальному порядку або направлення матеріалів провадження для завершення досудового розслідування в загальному порядку, якщо угода була ініційована на стадії досудового розслідування.

Ухвала про скасування вироку, яким була затверджена угода, або про відмову у скасуванні вироку може бути **оскаржена в апеляційному порядку.**

